Φανέρωση της απείρου αγάπης τού Θεού († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 25 Δεκεμβρίου, 2015

Τὰ Χριστούγεννα, ποὺ μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ ἑορτάζουμε καὶ φέτος, μᾶς δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ Μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Πολλὰ καὶ ἀνεκτίμητα εἶναι τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς. Τὸ μεγαλύτερο ὅμως δῶρο Του εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Μονογενοῦς Του Υἱοῦ, χωρὶς τὴν ὁποία θὰ εἴμεθα ἀκόμη ἀπελπισμένοι αἰχμάλωτοι τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου.

Λέγει ὁ ἅγιος **Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς**: «Τί βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ θείας φιλανθρωπίας! Ἔτσι γνωρίζει ὁ Θεὸς μὲ τὴν σοφία, τὴ δύναμη καὶ τὴν φιλανθρωπία Του τὰ ὁλισθήματα ἀπὸ τὴν ἑκούσια παρεκτροπή μας νὰ τὰ κατασκευάζει ἀσυγκρίτως πρὸς τὸ καλύτερο. **Διότι ἂν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δὲν κατέβαινε ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, ἐμεῖς δὲν θὰ εἴχαμε καμία ἐλπίδα νὰ ἀνέβουμε στὸν οὐρανό**. Ἂν Αὐτὸς δὲν ἐσαρκώνετο, δὲν ἔπασχε κατὰ σάρκα, δὲν ἀνίστατο καὶ ἀνελαμβάνετο γιὰ χάρι μας, δὲν θὰ ἐγνωρίζαμε τὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς» (Ὁμιλ. ιστ΄).
Τονίζει δὲ πάλιν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσαρκώθη «ἵνα δείξῃ τὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην».

Ἐμβαθύνοντας ὁ ἅγιος **Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης**, ὁ σοφὸς καὶ ἁπλανὴς αὐτὸς διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας μας, στὶς εὐεργεσίες ποὺ προέκυψαν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν Σάρκωση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ἀπολυτρωτικό Του ἔργο, τονίζει ὅτι μὲ αὐτὴν ὁ σακρωθεὶς Κύριος πρῶτον μᾶς ἀνεβάζει ἀπὸ τὸ βαθύτατο χάος, στὸ ὁποῖο εἴχαμε πέσει, καὶ δεύτερον μᾶς ἀνυψώνει σὲ θεϊκὴ δόξα. Μᾶς ἐλευθερώνει δηλαδὴ ἀπὸ μία ἀδυσώπητη φυλακὴ καὶ μᾶς χαρίζει τὴν θεώση..[…]

Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἀκόμη καὶ αὐτὲς τὶς ἅγιες ἡμέρες δὲν ἐρχόμεθα σὲ συναίσθηση τῆς ἀπείρου πρὸς ἐμᾶς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Δὲν τὴν ζοῦμε σὰν τὸ πιὸ συγκλονιστικὸ γεγονὸς στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου καὶ στὴν δική μας ζωή. Δὲν ἀνταποδίδουμε στὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς Κύριο τὴν δική μας ἀγάπη.

Εἶναι ἴσως ἡ μεγαλύτερη ἀποτυχία τῆς ζωῆς μας ὅτι δὲν νοιώθουμε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς καὶ δὲν Τοῦ ἀνταποδίδουμε τὴν δική μας ἀγάπη. Ἔτσι καὶ ἡ χριστιανική μας ζωὴ φυτοζωεῖ, δὲν εἶναι μέθεξις Θεοῦ οὔτε ἀνάκραση τοῦ κτιστοῦ μας εἶναι μὲ τὸν ἄκτιστο Θεό. Ὅταν ζοῦμε τὸ μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, μποροῦμε κατὰ

βάθος νὰ χαιρώμεθα καὶ στὶς πιὸ ἀντίξοες περιστάσεις τῆς ζωῆς μας καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸν ἴδιο τὸν θάνατο μὲ ἐλπίδα.

Οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι ὅλων τῶν αἰώνων ἔνοιωσαν στὸ βάθος τῆς ὑπάρξεώς τους πόσο τοὺς ἀγαπᾶ ὁ Θεὸς καὶ ἀγάπησαν τὸν Θεὸ ὁλοκληρωτικά. Γι’ αὐτὸ καὶ ὑπέμειναν καρτερικὰ κάθε εἴδους πόνο, στέρηση, βάσανο, ἄσκηση καὶ δοκιμασία γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου γιὰ τοὺς Ἐφεσίους εἶναι προσευχὴ ὅλων τῶν Ἁγίων, ὥστε ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ νὰ γνωρίσουν ἐν Χάριτι τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ποὺ ὑπερβάλλει κάθε ἀνθρώπινη γνώση: «Γι’ αὐτὸν τὸν λόγο γονατίζω προσευχόμενος πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ… νὰ σᾶς δώσει κατὰ τὸν πλοῦτο τῆς δόξης Του, νὰ ἐνισχυθεῖτε μὲ δύναμη διὰ τοῦ Πνεύματός Του στὸν ἐσωτερικό σας ἄνθρωπο, νὰ κατοικήσει ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως στὶς καρδιές σας, νὰ εἶσθε ριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι στὴν ἀγάπη, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ καταλάβετε μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους ποιὸ εἶναι τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, καὶ νὰ γνωρίσετε τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ξεπερνᾶ τὴν γνώση, γιὰ νὰ καταστεῖτε πλήρεις μὲ ὅλη τὴν πληρότητα τοῦ Θεοῦ» (βλ. Ἐφ. γ΄ 14-19).

Μακάρι νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὴν Χάρι τοῦ Σαρκωθέντος Κυρίου μας καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἁγίων ἑορτῶν τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του νὰ γνωρίσουμε, νοιώσουμε καὶ βιώσουμε **τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ**, ὥστε ὅλος ὁ Θεὸς νὰ κατοικήσει μέσα μας.

(Πηγή: agiazoni.gr)